

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty: W Lwowie bez dostawy do domu . . . miesięcz. zł. 2- ⁵⁰ kwart. 7- ⁵⁰ z dostawą do domu . . . miesięcz. zł. 2- ⁴⁰ kwart. 7- ⁴⁰ Na prowincji z przesyłką pocztową . . . miesięcz. zł. 2- ⁵⁰ kwart. 7- ⁵⁰ Zagranicą . . . miesięcz. zł. 5- ⁰⁰ kwart. 15- ⁰⁰	Numer tabelom REDAKCJI i ADMINISTRACJI 221-12. Konto PKO Lwów Nr 504.044.	ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. SZKOLNICKA 11 L. p. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarcie wolne od opłaty. Rękopisów nadawanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz 20 linijek (2½ cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nekrologach gr. 30, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 20, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 7- ⁰⁰ . Tabelaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 12, kupno i sprzedaż gr. 20, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 12. Z zastrzeżeniem miesięcz. 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.
--	---	---	-------------------------------------	---

GDZIE DWÓCH SIĘ BIJE... TRZECI KORZYSTA.

W Chinach Północnych rozgorzały już na dobre walki między wojskami japońskimi a oddziałami 29-ej armii chińskiej, pozostającej pod dowództwem gen. Sung-Cze-Juana, będącego jednocześnie szefem autonomicznej rady politycznej w prowincji Hopei i Czahar. Japończycy wysyłają do Chin Północnych szereg nowych dywizji, a jednocześnie w kierunku tych dwóch prowincji posuwają się główne siły rządu nankińskiego. Wybuch wielkiej zawieruchy wojennej — gdyż dotąd są to mimo wszystko jedynie lokalne walki — wydaje się nieunikniony; oczywiście wydaje się nam, patrzącym na wypadki z odległości tysięcy kilometrów i patrzącym mimo woli przez pryzmat stosunków europejskich. Tym czasem na Dalekim Wschodzie już nie raz miały miejsce awantury podobne, choć o nieco mniejszych rozmiarach i rozchodziły się po kościach.

Za ewentualnością szybkiego zakończenia toczących się już dokoła Pekinu dość zażartych walk lokalnych i za załagodzeniem całego konfliktu przemawiałyby przede wszystkim to, że wojna japońsko-chińska nie może obecnie leżeć ani w interesie Chin ani Japonii. Natomiast za ewentualnością wybuchu regularnej wojny przemawiałyby nastroje wojenne i antyjapońskie w Chinach, zarówno wśród społeczeństwa, jak i wśród wojsk rządu centralnego i poszczególnych autonomicznych prowincyj. Nastroje te ujawniły się z całą wyrazistością w grudniu ub. r. podczas uwięzienia marszałka Czang-Kai-Szeka w Song-Fu przez wojska marszałka Czang-Sue-Lianga. Nastroje antyjapońskie w Chinach są zupełnie zrozumiałe. Wraz z postępem dzieła narodowego odrodzenia Chin, któremu przewodzi marszałek Czank-Kai-Szek, musi naród chiński odczuwać coraz boleśniej utratę Mandzuii i obecność wojsk japońskich w Chinach Północnych, podlegających w dalszym ciągu pod względem politycznym rządowi nankińskiemu. Te nastroje antyjapońskie są umiejętnie podsycane przez Sowiety, które dysponują na terenie Chin nietylko siecią płatnych agentów, ale i dwustutysięczną chińską armią czerwoną trzech skomunizowanych prowincyj oraz kontaktami z lewym skrzydłem rządowej partii Kuomintang i wielu generałami, którzy przy pomocy Sowietów chcieliby wyrugować z Chin Japonię.

Marszałek Czang-Kai-Szek, który kiedyś współdziałał z Sowietami, po umocnieniu się przy władzy rozpoczął politykę lawirowania między Tokio a Moskwą, cały swój wysiłek obrócił na umocnienie — w jako tako pokojowych warunkach — sił wewnętrznych Chin. Rozumiał on bowiem, że Chiny są za słabe do prowadzenia wojny z Japonią samodzielnie, a współdziałanie z Sowietami musiałyby się skończyć poddaniem Nankinu w zależność od Moskwy i skomunizowaniem całych Chin. Politykę tą starała się utrudnić Moskwa, której zależy na wciągnięciu Japonii w wojnę z Chinami, przez co osiągnęłaby dwa cele: osłabienie i zwiążenie sił japońskich oraz uzależnienie od siebie Chin.

Wojna japońsko-chińska nie leży również w interesie Japonii. Jej ekspansja terytorialna nie może już iść dalej w kierunku przeludnionych i ubogich

„Times“ o stanowisku Polski w sprawie nieinterwencji.

Londyn, 31. 7. (PAT.) „Times“ omawiając odpowiedź polską, złożoną w sekretariacie komitetu nieinterwencji, pisze:

„Odpowiedź polska, sformułowana jest w tak niewiele słowach, że może być przykładem. Komunikuje ona przyjęcie całego planu i wszystkich jego szczegółów, wysuwając to samo zastrzeżenie, jakie poczynił już ambasador polski na sesji plenarnej 16 lipca w odniesieniu do pewnych postanowień technicznych projektu w zakresie wycofania ochotników. Projekt ten przewiduje, aby ochotnicy wycyfowani byli z powrotem do krajów

swojego pochodzenia. Polska nie zgadza się na żadne zobowiązanie, w myśl którego byłaby zmuszona do repatriacji np. polskich komunistów, którzy od dłuższego czasu zamieszkiwali jako robotnicy emigranci we Francji, zanim przyłączyli się do wojsk lewicy hiszpańskiej“.

Sprawa Palestyny w komisji mandatowej Ligi.

Genewa, 31. 7. (PAT.) Stała komisja mandatów zebrała się wczoraj na sesję

W BIAŁOGRODZIE PANUJE SPOKÓJ.

Białogrod. 31. 7. (PAT.) Agencja AVALA donosi: Po zakończeniu uroczystości związanych z pogrzebem patriarchy Barnaby miasto przybrało swój zwykły wygląd. W całym kraju panuje absolutny spokój i usiłowania pewnych kół posługiwania się kościołem dla osiągnięcia swych celów politycznych w pełni zawiodły.

nadzwyczajną celem zbadania szeregu raportów dotyczących Palestyny. Przewodniczył p. Orts (Belgia). Posiedzenie przedpołudniowe poświęcone było ustaleniu porządku dziennego i procedury.

Po południu o godz. 4 komisja zebrała się znowu, aby wysłuchać expose przedstawicieli państwa mandatowego p. Ormsby Gore sekretarza stanu kolo nii i p. Hall b. naczelnego sekretarza władz palestyńskich.

Ormsby Gore nawiązując do deklaracji rządu angielskiego stwierdza, że zasadniczą jej treścią jest zniesienie mandatu nad Transjordanią i większą częścią Palestyny, celem utworzenia dwóch niezależnych państw arabskiego i żydowskiego oraz zachowania niezależności części Palestyny pod stałym, a gdzieindziej możliwie czasowym mandatem W. Brytanii. Program ten jest niejako schematem pozwalającym na znalezienie rozwiązania niezmiernie trudnego zagadnienia, które powstało w związku z tym, że aspiracje tak Arabów, jak i żydów są faktami z którymi należy się liczyć.

Omawiając następną sprawę podziału Palestyny p. Ormsby Gore stwierdza, że rząd brytyjski nie jest związany szczegółami tego podziału, tak jak one ustalone zostały w końcowych paragrafach raportów komisji królewskiej. Tenże raport mówi zresztą, że propozycje dotyczące podziału są jedynie wskazówką, jak to szczególnie trudne zagadnienie mogłoby być rozwiązane.

ZWOLNIENIE WIEŹNIÓW POLITYCZNYCH.

Paryż, 31 lipca. (PAT.) Havas donosi z Madrytu, że naczelnny inspektor więzień opublikował rozporządzenie, że więźniowie polityczni mogą być zwolnieni, jeśli zobowiązają się do powstania na front.

Podpisane **KASY OSZCZĘDNOŚCI** zawiadamiają, że zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50 z dnia 7 lipca 1937 r. poz. 387)

OBNIŻAJĄ OPROCENTOWANIE WKŁADÓW OSZCZĘDNOŚCIOWYCH:

od wkładów normalnych z 5% na 4½% w stosunku rocznym oraz analogicznie od wkładów terminowych i w zł. w złocie, a to odnośnie do wkładów nowych z dniem **1 sierpnia 1937,** zaś od wkładów przed tym terminem złożonych począwszy od dnia **1 września 1937 r.**

Wkłady wiązane pewnym terminem są wkładami, których podejmowanie w całości lub w części uzależnione jest od dokonania umówionego wypowiedzenia.

Lwów, 30 lipca 1937 r.

**GALICYJSKA
KASA OSZCZĘDNOŚCI
WE LWOWIE**

**MIĘJSKA KOMUNALNA
KASA OSZCZĘDNOŚCI
WE LWOWIE**

2711

Aresztowania duchownych w Niemczech.

Berlin, 31. 7. (PAT.) Wczoraj aresztowano ponownie pastora „Bekennniskirche“ Müllera, zwolnionego zaledwie dwie przed parą dniami z aresztu. Natomiast pastor Roehrich pozostający do dzisiaj w więzieniu, został zwolnio-

ny. Termin procesu znanego pastora Niemoellera nie został jeszcze podany do wiadomości publicznej. Rozprawa odbywać się będzie jawnie przed sądem nadzwyczajnym.

Zapewnienia min. Edena.

Londyn, 31. 7. (PAT.) Rozpoczynając debatę na temat polityki zagranicznej leader Labour Party Atlee zwrócił się do rządu, domagając się zapewnienia, iż parlament zbierze się przed wkroczeniem rządu na drogę nowej polityki, która pociągnęłaby za sobą przyznanie praw strony walczącej gen. Franco.

Minister spraw zagranicznych Eden, odpowiadając na interpelację m. in. oświadczył: Utrwalenie się mnijemania, iż rząd brytyjski nie przedsięwzięmie żadnej akcji bez względu na rozwój wypadków, byłoby niebezpiecznym. Rząd brytyjski nigdy nie podobnego nie oświadczał. Przeciwnie powiedzieliśmy, dodał Eden, całkowicie coś przeciwnego.

Chin, ale pójść musi w kierunku słabo zaludnionych i zasobnych w bogactwa naturalne obszarów zsowietyzowanej Mongolii zewnętrznej i sowieckiej Syberii.

Po tym, co wyżej powiedziano, jest rzeczą jasną, że wojna japońsko-chińska leży wyłącznie w interesie Sowie-

Co się tyczy morza Śródziemnego, minister spraw zagranicznych W. Brytanii podkreślił, iż przywileje, z jakich korzysta W. Brytania, są dostępne dla wszystkich innych narodów. Wielka Brytania pragnie jedynie zapewnić sobie komunikację tranzytową.

Sowiety uniemożliwiają współpracę międzynarodową.

Berlin, 31. 7. (PAT.) Mimo znacznego sceptycyzmu, z jakim odnosiły się niemieckie koła polityczne do rezultatów obrad komitetu nieinterwencji, zostały one zaskoczone stanowiskiem za-

jętym przez Sowiety. Stanowisko to bowiem, jak oświadcza tu, faktycznie torpeduje współpracę międzynarodową, mającą na celu zlokalizowanie konfliktu hiszpańskiego.

Mimo zasadniczego braku zaufania do szczerości intencji Sowietów w łonie komitetu nieinterwencji, nie liczone jednak w Berlinie, aby Moskwa odważyła się wbrew stanowisku 26 państw biorących udział w obradach komitetu, postawić veto, którym Sowiety same postawiły się poza nawiasem współpracy międzynarodowej.

tów i że ręka moskiewska w sprowokowaniu ostatniego konfliktu jest więcej niż prawdopodobna. Konflikt rozpoczął się zajściem między oddziałem chińskim i japońskim, co nie trudno jest wywołać skoro na jednym terytorium stacjonują dwie nie żywiące do siebie sympatii armie. (x.)

